

לורן לנדון

היפהפיה הבלונדית בת ה-26 הגיעה לישראל מהוליווד, כדי לככב בסרט ההרפתקאות "נשות הרעם". שבו היא מגלמת אמונה לחומת המצולס כאן בימים אלה. לורן כחולת-העיניים והטובת-הגוף. המיתרת לגובה 1.75 מטר. היא טיפוס ספורטיבי, אוהבת כדורסל, בייסבול ורכיבה על סוסים. היא מגדירה את עצמה "מאוד רווקה", וטוענת שעדיין לא מגשה את הגבר הנכון. היא רוצה, לדבריה, שישפטו את אישיותה.

התמורות כעתיד ביהדות החרדית עוד אפתיע בהשפעה שיש לי ובכוח האלקטורלי שאפעילי" הפוליטיקה...
● **השחקנית קרולין לנגסורד:** "אני אשה מושכת. גברים נמשכים אליי, ואני מפרט לרשת איתם פעמים רבות."
● **סוכנת-השחקנים לי ביאה הוף:** על הנל: בענייני היא נכלל לא שחקנית"
● **דפנה ברק**

שלה: "נמאס לי, אני אומר. אני חושב לפעמים, כשביל מה לי הפוליטיקה..."
● **שרי-היקשורת אמי נון רובינשטיין:** על הקמתה של ועדת-חקירה למילחמת-הלבנון: "שינוי אינה נמצאת בכיסו של אף אחד, גם לא בכיסו של המערך"
● **סגן-השר מנחם פי ריש:** "אני משוכנע שבכל

מאידה שר

אשתו של רופא-הנשים הנודע, הפרופסור דויד שר, באה גם היא למסכת-הנשים של אשת-יחסי-הציבור מירי זיכרוני. מאידה בהירת-השיער, אם לשלושה בנים, עובדת במכון רפואי המאבחן ומטפל בשיטת האולטרה-סאונד. היא עוררה תשומת-לב בין האורחות. באיפור מושלם של עיניה הכחולות. כשנשאלה איך היא מצליחה בכך, הוציאה מארנקה אוסף של עפרונות-איפור בצבעי כחול וירוק, ונתנה לכל המעוניינות להשתמש בהם. משמאל: כלת-השימחה ערכה. כמינהגה מדי שנה. מסיבת יום-הולדת לנשים בלבד. היא לבשה שימלה לבנה ואת ראשה קישט זר מחוטי-כסף. איתה בתצלום, בתה טיבונה ("טיבי"). שהיא סטודנטית. ועוסקת גם היא, כאמה, בעסקי יחסי-הציבור.

מתאים לחתונת בתו ענת עם בחיר-ליבה.

פרשת החנינה שהוענקה לסוחר המיזרחי-ירושלמי דארי סניאורה, והעימות שגרמה היחנה בין מוסד החנינה לרשות השופטת, העלו מתהום השיכחה שמות כגון **יהושע בן-ציון**, אשר ידליון **מיכאל צור** — אסירים מפורסמים שהוויכוח הציבורי סביב מצרם והענקת החנינה להם היה לא פחות חריף בזמנו מאשר הוויכוח הנוכחי. כאשר העולם הזה פנה אל שלושת האסירים לשעבר וביקש את חוות דעתם על הפרשה הנוכחית, היו תגובותיהם קצרות. מיכאל צור אמר: "כנושא הזה אני בטח שלא מוכן להתראיין" יהושע בן-ציון, שנחון בגלל מצבו הבריאותי החמור, נשמע השבוע שופע בריאות כשענה: "יש לי דעה כנושא, אבל אני לא מוכן לתת לכם אותה" אשר יר ליו, שביקש כמה פעמים חנינה ונדחה, הודיע: "אני כיום אדם פרטי. דעוטיי אינן מעניינות איש. אני מעדיף שלא לחזור לכותרות!"

ביום החמישי שעבר זכו אסירי כלא מעשיהו וילריהם לחוות בהצגה של שלום עליכם ככיכובו של השחקן יוסי סגל, שהוא אחיו של שמוליק סגל מהבימה. הווי ההצגה לא היה זר לקהל. ההצגה עסקה בעולם התחתון של העירייה היהודית.

כיצד לומר על אדם, בפניו, מבלי לפגוע בו, כי הוא תימהוני? לשוטרי תל-אביב סלנג משלהם. כשיחות ביניהם, או במכשיר הקשר, הם מכנים תימהוני כמונח "שש-שש" — על שמו של איזה סעיף בתקנות המיטרה. בעלי דימויות או סתם נודניקים מכונים כפיהם בשם-הצופן "פי-צול" — כנראה קיצור של המונח פיצול אישיות.

כסוף השבוע

● **שרי-הבריאות מרי דבי ("מוטה") גר:** "אין לי עניין להיות ראש-משלה רק כשביל להיות ראש-משלה"
● **הנל:** על ישיבתו בממ-

יזהר כהן

שרבים ניבאו לו הצלחה גדולה באירוויזיון. הגיע רק למקום החמישי בתחרות בשוודיה. כאן הוא נראה שעות אחדות לפני נסיעתו. כשהוא מודד את תילבושתו. הוא לקח איתו שתי חולצות לבנות מבריקות. אחת מהן היתה בעלת קישוטי-צווארון מכווצים. "האם זה גברי?" הוא שאל חברים. כאשר שמע שלא כליכך, אמר כי מלכי צרפת לפני מאות שנים התקשטו בחולצות כאלה. ורק אחרי-כך העתיקו הנשים את הסיגנון הזה.

המערך עמדו להימנע מהצבעה, תוך תיאום מוקדם. **אברהם שפירא**, יושב-ראש הוועדה, שעמד להצביע לברו בעד, ועם כקולו: "מה אתם חושבים, שלי און מצביעים עניים? איך אתי צב לפניהם אם אתמוך יחירי בהעי לאלת המחירים?"

● **פינחס גרוב:** מנהיג פועלי אתא. לקח ללב את איום-הסגירה העכשווי על המפעל. למחרת פגישתו עם שרי התעשייה, האוצר, הארגניה והעבודה, אושפו גרוב הצננו והאנרגטי ביחירה לטיפול נמרץ בבית-חולים כחיפה. כעבור ש' בוע חזר הביתה ונח.

● **נימאית-הקולנוע ציפי טרופה** מנסה "להרים" את סירטה הארוך השני. סירטה הראשון — מירי — לא נחל הצלחה מסחררת בארץ, ואף לא זכה בהפצה. התפקיד הראשי כסרט החדש הוצע לשחקנית **עירית שלג**.

● **אמנון נחמיאס**, חבר הפרלמנט של ראשון-לציון ו-בעל גיבעת-האורנים (מיס) עדה-פרוס. נימנס לו כנחת בתוך המיסעדה, כעת שלא היה בה לחץ. לפתע שמע קולות של שיחה מבלבלת באנגלית מעורבת בערבית, ומשיברי-מישפי טים בעברית מהשיחה הבין שמי חפשים את בעל-הבית בעברית ובאנגלית, ועובדיו עונים בערבית שהוא ישן ואין להפריעו. אחרי ויכוח ממושך השתרר שקט. אחרי רגע נשמעו צעדים ונחמיאס המנומנם שמע אדם צועק בעברית צברית: "טוב, או תגידו לבעל-הבית שהיה כאן שלמה ממסדהכנסה! בא לספור את השולחנות והכיסאות!" נחמיאס זינק ממיתו ופרץ החור צה, ובמי נתקל אם לא בחיים **טופול**, שבא לברר אם המקום

בשבוע שעבר בלט דוגמן צעיר, שהפגין נוכחות בימתית מפי תיעה לגילו. לא היה זה אלא **ניצן פרי**, בנו של שרון הררי מ**מנחם פרי**.

● **שלמה להג**, ראש-עיריית תל-אביב, הוא חובבי פירסומת, אך לא ככל מחיר. כאשר ביקר בקירקס החונה בצפון-העיר, הוצע לו להיכנס פנימה, כשהוא רכוב על גבי סוס. ציץ סירבו, "אינני רוצה שתעשו ממני צחוק!"

● **יצחק ("איציק") ולבר**, מוכל הסדרות המורים, אינו רק מנהג ועסקן מיפלגתי. ולבר הוא גם אמן, המצייר בשמן ובפסטל. זוהי מורשת מישפחית — גם אביו צייר.

● **כערבראיונות פומבי ביי קש** הגראפולוג **צבי פופוביסקי** מאחד הצופים שיעלה לכימה ויחזום את שמו, ועל פי החתימה הבטיח לנתח את כתבי ידו. מישוהו עלה וחתם. החתימה הספיקה לפופובסקי לדעת פרי-טים מדהימים על האיש. הסתבר שהחותם לא היה אלא **מושה שניצור**, נשיא בורסת-היהלוי מים.